

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

BRUSSEL, 13 -06-1997

De heer Michel DAERDEN
Minister van Vervoer

Wetstraat 65

1040 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS KENMERK
28.266/II/PF
RC/MM

Bijlagen

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 5 juni 1997 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van 14 november 1966 betreffende het feit dat er in het station Brussel-Zuid Eurostar-treintickets met enkel Nederlandstalige vermeldingen worden uitgereikt aan Franstaligen.

Er werden u inlichtingen gevraagd per brief van 16 december 1966.

Op 4 februari 1997 antwoordde u mij wat volgt:

"Voor de verkoop van zowel binnenlandse als internationale vervoerbewijzen zijn de terminals van de verkooppunten in het tweetalige gebied uitgerust met een toets die het de verkoper mogelijk maakt vervoerbewijzen uit te reiken in het Frans of in het Nederlands, naargelang van de wens van de belanghebbende.

Op te merken valt echter dat de "aankoper" niet noodzakelijk de reiziger hoeft te zijn die het ticket zal gebruiken.

Natuurlijk blijft een vergissing van de verkoper altijd mogelijk en is het niet mogelijk zulks te onderzoeken, aangezien de transactie mondeling tot stand komt.

Volgens de CLV die uniforme regels vaststelt voor de internationale overeenkomsten inzake vervoer van reizigers en bagage, en die kracht van wet heeft, moet de reiziger nagaan of het hem uitgereikte vervoerbewijs wel strookt met wat hij heeft gevraagd."

*

*

*

2.

De VCT constateert dat het bewuste vervoerbewijs werd uitgereikt door een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, namelijk het Zuidstation.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT zijn vervoerbewijzen getuigschriften in de betekenis van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Krachtens artikel 20, § 1, SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die aan particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans naar gelang van de wens van de belanghebbende.

*

*

*

De VCT constateert evenwel dat de klager optreedt voor rekening van derden en t.a.v. de daadwerkelijke overtreding (uitreiking van een vervoerbewijs aan een Franssprekend particulier) niet voldoende doorslaggevend bewijsmateriaal aanvoert.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk maar niet gegrond.

Dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS